

(ד' טו ע"א) בפרודא, ובגין דא אין דורשין בעריות בתלתא, ועובדא דבראשית בהפוכא, אין דורשין במעשה בראשית בשנים, דלא יעבדון פרודא, אלא ביחיד דאיהו יחודא חד, ובגין דא לא יאכל אדם תרי, ולא ישתה תרי.

ולא במרפכה ביחיד, בגין דיחיד לית ליה שתוף דאיהו מטטרו"ן, פגוונא דנשמתא דלית לה שתוף בגופא, ואמאי אמר אלא אם פן היה חכם ומבין מדעתו, הכא משמע דאית ליה מרפכה לעילא לקודשא בריה הוא, דאיהו מלאכה דיליה, ומאי איהי ההיא דאיהי כלילא מחכמה ובניה ודעת, דאינון יה"ו, מלאכה דתלת אתון איהי ה' שכינתא תתאה, שלימו דתלת אתון, עלה אתמר (שמות לט לב) ותכל כל עבודת משכן וגו', ואיהי ה' דיום הששי, ובגין דא אף על גב דאמרין אין דורשין במרפכה ביחיד, חזר ואמר אלא אם פן היה חכם ומבין מדעתו, דודאי באלין תלת דורשין במרפכה ביחיד, ובלא אלין תלת לאו איהו יחודא דיליה, ודא איהו רזא, דאיהו קודשא בריה הוא לעילא חד בשכינתיה.

וכד איהו לתתא במטטרו"ן בלא שכינתיה, אשתני ביה, ובגין דא אמר אלישע אחר, שפא חס ושלום שתי רשויות יש, ובגין דא אמר אל תמירני בו, פי שמי בקרבן, בגין דמטטרו"ן איהו שני למלה, וכד איהי שכינתא בלא בעלה, אתקרי האי מלאך משנה לה, ואשתניאת דלא אשתמודעין בה חילין, ומה דאיהי מטרוניתא, ובמאי היא מתכסיא, בההיא דאתקריאת אמה.

ודא הוא דאמר קרא (שמות כא יג) וכי ימכור איש את בתו לאמה, איש דא קודשא בריה הוא, בתו דא שכינתא, לאמה בת זוגיה דמטטרו"ן, דאיהי מיטטרו"ן בתוספת יו"ד, דשפחה בישא היא אמה דערב רב, ובגין דההיא שפחה בישא ובנדא לא אשתמודעין בה, איהי מתכסיא בעבדא דילה, פגושמתא בגופא.

ובגלותא קדמאה דלא חזרת למלכותה ברפא דמלפא, ולא נפקת מההוא גופא, לא נפקת חפשית, ובגינתא אתמר בהון, עבדים היינו לפרעה במצרים בגין דהוון תחות רשו דההוא עבד, ובגין דא אמר פרעה בהאי אתר לא ידעתי את יי', וגם את ישראל לא אשלח (שמות ה ב), ובגין דא נפקו במנוסה, פעבדא דלית ליה פתב חירו וברח מרבוניה.

אבל בפורקנא בתראה לא נפקת ברפא, בהאי עבדא פשפחה, אלא בקודשא בריה הוא, בגין דאורייתא דאיהי חירו, איהי עמה בגלותא בתראה, דאיהי חירו דילה, מה דלא הוה הכי בגלותא קדמאה, דלא הוה לה ולבנהא אורייתא דאיהי חירו, דאורייתא ודאי איהי חירו, פמלכותא דילה ביקרא דילה, הדא הוא דכתיב (משלי ג טו) יקרה היא מפנינים, ובגין דא לא תצא פצאת העבדים (שמות כו ז), ודא הוא דאמר פי לא בחפזון תצאו, ובמנוסה לא תלכו, פי הולך לפניכם יהו"ה (ישעיה נב יב), יהו"ה ודאי איהו יוקים לון מעפרא, ואיהו נהיר על אנפוי דישראל, וביה אשתמודעין כל עלמין דאינון (שם סו ט) זרע ברה יהו"ה.

ואתפשט קודשא בריהו הוא מפל פנויין, ומרפבות דמטטרו"ן, דאינון כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, מצפ"ן, ואתמר ביה (ישעיה ל ב) ולא יפנה עוד מוריה, והיו עיניה ראות את מוריה, ביה הוא זמנא, פי עין בעין יראו פשוב יהו"ה ציון (שם לב ס), ואתפשט ממרפבות דלתתא, ואתלפש במרפבה דיליה דאייהו אדנ"י, שם המרפבה דא יהו"ה, פנוי"י דא אלהי"ם, דסליק לחשבן אהי"ה אדנ"י, ואיהו כנוי דתרין שמתן אלין וביה אתפסיין.

אהי"ה איהו יהו"ו, ו' דאיהו פלילא דשית סטרין, דבהון חתים שית סטרין, ואינון יהו"ו הו"י וה"י וי"ה הי"ו יו"ה, יהו"ו נטיל ליה זמנא דאיהו חס"ד, וחתים ביה לחכמתא, וביה הרופצה להחכים ידריים. (ד' טו ע"ב) הו"י נטיל לשמאלא דאיהו גבורה, וחתים ביה לעותרא, וביה הרופצה להעשיר יצפין, וה"י פנה למזרח, ונטיל ליה עמודא דאמצעיתא, וחתים ביה פני, וי"ה נטיל ליה ירכא ימינא, ואסתפל ביה לעילא, וחתים ביה חיי, הי"ו נטיל ליה ירכא שמאלא, ואסתפל לתתא, וחתים ביה מזוני, אסתפל לעילא לגבי חכמה, ואתקשר בירכא ימינא, וחתים ביה חיים, בגין דחכמה עליה אתמר (קהלת ב) והחכמה תחיה בעליה, אסתפל לעילא לגבי אימא עלאה, ואתקשר בירכא שמאלא, וחתים ביה מזוני, יו"ה פנה למערב בצדיק, דאיהו ערוב, דתמן מתערבין כל חיילין, ואתפליל בח"י אתנון, דאינון יהו"ו הו"י וי"ה הי"ו יו"ה וה"י, אלין אינון י"ח אתנון, דבהון ח"י עלמין אתקרי, וצדיק בהון אתקרי ח"י עלמין.

כל תויות אלין מאמא עלאה תליין, דאיהו חיים, וצדיק על שמיה אתקרי ח"י, חיות המרפבה על שמיה אתקריאו, בגין דאיהו אימא עלאה חיים, פמה דאת אמר עין חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח), ואיהו מרפבה לחכמה.

מלכות תמן ה', ובה אתקרי יהו"ה בשלימו, שבעה זמנין אתקריאת בה, יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה, ואית בהון כ"ח אתנון דאתמר בהון (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, ובאלין שבעה שמתן אתקריאת היא בת שבוע, ועלייהו אתמר (תהלים קיט קסח) שבע ביום הללתי.

י"ה תלתין ותרין זמנין בתלתין ותרין אלהי"ם, אינון ל"ב נתיבות חכמה א' עם י"ה אי"ה מקום פבורו.

והמשפלים אינון היכלין וציוירין דגנתא דעדן, בלהו מצוירין ומרוקמין באתנון.

א ציורא דהיכלא גניזא דאיהו אנכ"י, דסליק לחושבן פס"א, ואיהו מצויר פנקודין, דאינון פככביא דנהרין ברקיעא ובהון מצוירין נשמתיין וריחין ונפשין דצדיקיא.

וציורא דיליה פגוונא דא דא איהו דיוקנא דקמין, דאיהו ניצוץ ורקיע, ניצוץ איהו פכב, ועליה אתמר (במדבר כד יז) דרוך פכב מייעקב, רקיע וקם שבט מישראל, ניצוץ איהו פכב חמה דנהרא ברקיעא, עטרה על רישיה, לתתא אתפלג א פגוונא דא סיחרא דתחות רקיע ותרוייהו בציורא

דא פד ייתי סמא"ל לאסתכלא בה לתתא אסתכלת לעילא, ואתפסיאת אנפקא מניה, והדרת
אנפקא מניה לתתא, ואיהי אתרחקא מניה.

בההוא זמנא, תקעו בהדש שופר פכסה ליום חגנו (תהלים פא טז), באן ירחא, פירחא דאתפסיא ביה
סיחרא, ומאן הוא דמכסי עלה יהו"ה, דכן סליק א בהשפון, י' לעילא י' לתתא ו' באמצעייתא,
ואיהו נטיר לה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב י) אני יהו"ה הוא שמי וכו'.

ב היכלא נקודה, נג דילא איהו רקיע, ואיהו פתח עליה אתמר (תהלים קד ב) נוטה שמים פריעה,
ואיהו ו' דמכסי על נקודה עלאה ותתאה ואמצעייתא, פגוונא דא ו' (נ"א א) (נ"א ב).

צ תרין נצוצות דאת צ אינון צר"י, תרי ראשין דצ אינון תרין דע'.

ש אית לה תלת ראשין, ואנון סגו"ל, ואנון תלת נקודין שר"ק. ז (נ"א ו) רישא דילא חל"ם חיר"ק
שור"ק פו', קוצא מלגנא חיר"ק קוצא דאת ג', וכלא אתרמיז באת א, נקודה לעילא חל"ם נקודה
לתתא חיר"ק באמצעייתא שור"ק פגוונא דא ו', ועוד תרין נקודין דאת א אינון צר"י, ואינון
שב"א, ואינון בדיוקנא אחרא א, פגון י' לעילא, ו' באמצעייתא, ד' לתתא, א (נ"א ד) איהו קוצא
לעילא, קוצא לתתא, קוצא באמצעייתא, ואיהו סגו"ל ואיהו שור"ק תלת נקודין, כלא איהו א,
אתון אחרנין היכלין וכסויין לאלין אתון, וכלא איהו מרוקם

